

HÃY DỪNG THÂN THỂ MÌNH LÀM SÁNG DANH CHÚA.

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 6:12–20

“12 Mọi sự tôi có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều có ích; mọi sự tôi có phép làm, nhưng chẳng để sự gì bắt phục được tôi. 13 Đồ ăn vì bụng, bụng vì đồ ăn, Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại cái nọ và cái kia. Nhưng thân thể chẳng phải vì sự dâm dục đâu, bèn là vì Chúa, và Chúa vì thân thể; 14 và Đức Chúa Trời là Đấng đã khiến Chúa sống lại, cũng sẽ lấy quyền phép mình khiến chúng ta sống lại nữa. 15 Anh em há chẳng biết thân thể mình là chi thể của Đấng Christ sao? Vậy thì mình có nên lấy chi thể của Đấng Christ mà làm thành chi thể của điểm đi chăng? Đức Chúa Trời nào nỡ vậy! 16 Anh em há chẳng biết người nào kết hiệp với điểm đi, thì trở nên một xác với nó sao? Vì có chép rằng: Hai người sẽ đồng nên một thịt. 17 Còn ai kết hiệp với Chúa thì trở nên một tánh thiêng liêng cùng Ngài. 18 Hãy tránh sự dâm dục. Mặc dầu người ta phạm tội gì, tội ấy còn là ngoài thân thể; nhưng kẻ buông mình vào sự dâm dục, thì phạm đến chính thân thể mình. 19 Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em, là Đấng mà anh em đã nhận bởi Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao? 20 Vì chưng anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời.”

Gợi ý bài học: Đoạn Kinh Thánh hôm nay, Phao-lô lại nói với người Cô-rinh-tô về vấn đề thân thể. Lý do là vì nhiều tín hữu ở Cô-rinh-tô không xem việc phạm tội bằng thân thể là điều nghiêm trọng. Cô-rinh-tô là một thành phố trụ lạc. Vào thời La Mã, cụm từ "giống như người Cô-rinh-tô" được dùng để mô tả điều gì đó hoàn toàn đồi trụy. Mặc dù địa vị của họ đã thay đổi từ công dân của Cô-rinh-tô thành công dân của Thiên quốc, người Cô-rinh-tô vẫn để cho thân thể mình sa đọa và trụ lạc. Tại sao lại như vậy? Trong thế giới quan và giá trị Hy Lạp-La Mã, thân thể và sự vĩnh hằng bị tách rời. Thân thể sẽ hư hoại nên thân thể là vô nghĩa. Chỉ có sự vĩnh hằng sẽ tồn tại mới quan trọng. Thuyết nhị nguyên này đã tách rời thân xác và linh hồn, cũng là một vấn đề đối với chúng ta ngày nay.

Vì vậy, nhiều người ở Cô-rinh-tô không quan tâm đến việc thân thể mình sống như thế nào. Họ chỉ chú ý đến những vấn đề thuộc linh theo tâm trí, còn thân thể thì vẫn sống theo những thói quen cũ. Đối với họ, đức tin chỉ là vấn đề của tâm trí, niềm tin và suy nghĩ. Thập tự giá chỉ còn là một chân lý để tin nhận, chứ không phải một đời sống để bước theo. Phao-lô không chỉ nói với người Cô-rinh-tô. Ngày nay, nhiều Cơ Đốc nhân cũng dễ rơi vào cách suy nghĩ tách rời giữa thân thể và đời sống thuộc linh. Chúng ta tin Chúa bằng lý trí, nhưng lại không có sự liên hệ trong việc sống theo điều mình tin. Nhiều khi đối với nhiều cơ Đốc nhân ngày nay: Thập tự giá chỉ còn là một giáo lý, Sự cứu rỗi chỉ còn là một công thức, Sự thờ phượng chỉ còn là một nghi thức, Sự suy ngẫm Kinh Thánh chỉ còn là một hoạt động của trí óc, Việc

học Kinh Thánh chỉ dừng lại ở kiến thức. Thậm chí có người nghĩ rằng sự sống lại chỉ là linh hồn rời khỏi thân xác để đi vào một thế giới vô hình. Nhưng Kinh Thánh dạy về sự sống lại của chính thân thể. Đó là một sự sống lại có thực và trọn vẹn. Vì vậy, đời sống đức tin cũng không thể tách rời khỏi thân thể. Thân thể không chỉ là chiếc vỏ tạm thời chứa đựng linh hồn. Thân thể cũng thuộc về Đức Chúa Trời. Chúng ta không chỉ tin Chúa bằng tâm lòng, mà còn tin Chúa bằng chính đời sống và hành động của mình. Ngày nay, chúng ta chờ đợi ngày được gặp lại Đấng Christ trong sự phục sinh. Đó không phải là niềm hy vọng của một linh hồn tách rời thân xác, mà là niềm hy vọng của cả con người được cứu chuộc.

Ví dụ: QT (Quiet Time- thời gian tĩnh nguyện) là gì? Có người trả lời là văn học, có người nói là lịch sử hay triết học. Nhưng câu trả lời về sự tĩnh nguyện không chỉ để làm đầy tâm trí hay cảm xúc hay kiến thức. Mục đích cuối cùng là thay đổi đời sống và dẫn đến hành động. Nếu Lời Chúa không được thể hiện qua cách sống thì đó chưa phải là sự suy ngẫm đúng nghĩa. Nếu đức tin không được bày tỏ qua hành động thì đức tin ấy chưa trọn vẹn.

Phao-lô nhắc lại khẩu hiệu của người Cô-rinh-tô: "Mọi sự tôi có phép làm" Điều đó không hoàn toàn sai. Trong Đấng Christ, chúng ta được tự do. Nhưng Phao-lô bổ sung: "nhưng chẳng phải mọi sự đều có ích". Tự do của người Cơ Đốc không phải là quyền làm bất cứ điều gì mình muốn. Đó là sự tự do khỏi những giá trị sai trật của thế gian. Là sự tự do khỏi lòng tham, sự cạnh tranh và những dục vọng thống trị con người. Đó là sự tự do của người thuộc về Đấng Christ.

Phao-lô cũng nói: "chẳng để sự gì bắt phục được tôi" Ông cảnh báo rằng nếu hiểu sai về tự do và lạm dụng tự do, con người sẽ trở thành nô lệ cho chính những ham muốn của chính mình. Người Cô-rinh-tô nói: "Đồ ăn vì bụng, bụng vì đồ ăn." Đối với họ, thân thể chỉ là một công cụ tạm thời rồi sẽ qua đi. Vì thế họ không xem trọng những tội lỗi được thực hiện bằng thân thể. Dùng thân thể để chiều theo tội lỗi của xác thịt. Nhưng Phao-lô nhìn thân thể theo một cách hoàn toàn khác. Thân thể là: thân thể là chi thể của Đấng Christ, thân thể đền thờ của Chúa Thánh Linh, thân thể Chúa sẽ khiến sống lại, thân thể thuộc về Chúa. Đó là một thân thể phải bày tỏ quyền sở hữu và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Có thể chúng ta không sống trong một thành phố, hay thời đại mà sự tự do về tình dục và dân loạn trở thành chuyện bình thường như Cô-rinh-tô. Nhưng điều đó không có nghĩa là phân đoạn này không liên quan đến chúng ta. Chúng ta cũng rất dễ xem đức tin chỉ là vấn đề của suy nghĩ và kiến thức. Chúng ta có thể nói rất nhiều về sự tha thứ, nhưng lại dùng điều đó để biện minh cho những tội lỗi mình đang sống. Chúng ta có thể hiểu biết Kinh Thánh, về Chúa nhiều hơn, nhưng lại không sống theo điều chúng ta biết về Chúa. Chúng ta có thể đều đặn tham dự các buổi nhóm, nhưng lòng mình vẫn chưa có sự kết nối với Chúa vì nhiều lý do nào đó. Hôm nay, chúng ta hãy hiệp nhất với Chúa Giê-su. Chúng ta không chỉ hiệp nhất trong tâm trí hay tâm hồn, mà còn được kết nối qua thân thể. Hiệp nhất giữa đức tin và đời sống.

Câu hỏi áp dụng bài học:

Tôi có đang tách rời đời sống thuộc linh với đời sống hằng ngày không?

Có điều gì đang kiểm soát cuộc sống tôi thay vì Chúa không?

Nếu người khác nhìn vào đời sống hằng ngày của tôi, họ có nhận ra tôi là người theo Chúa không?

Lời cầu nguyện: Lạy Chúa, xin tha thứ cho sự yếu đuối và sự cám dỗ khi chúng con chỉ tin vào Chúa Giê-su bằng lý trí. Xin giúp con sống theo Chúa Giê-su, Đấng đã đến thế gian và vâng phục cách trọn vẹn bằng chính thân thể của Chúa. Xin cho hôm nay tình yêu thương, sự hy sinh, lòng thương xót và xin cho những hành động trong đời sống con được gắn kết với đức tin nơi Chúa. Không có sự tách rời giữa đức tin và đời sống hằng ngày. Xin Chúa ở cùng chúng con. Con cầu nguyện trong danh Chúa Giê-xu Christ A-men.